

Navraag
UGent-rector
Anne De Paepe

Leuvense studenten willen uniform kotlabel

Kaarten op tafel voor samenwerking kotlabel tussen stad en unief

Onze studentenvertegenwoordigers pleiten vandaag voor een kotlabel dat zowel rekening houdt met de noden van de studenten als met de door wetgeving opgelegde vereisten.

Tekst Arne Sonck
Beeld Martijn Stoop

Vandaag zitten de studentenhuysvesting, de Stad Leuven en de Leuvense studentenkoepel LOKO, zij vertegenwoordigen de Leuvense studenten, samen rond een uniform kotlabel. Dit wil zeggen dat er nagedacht wordt over één concreet label met bepaalde criteria dat kan toegekend worden aan koten, zodat een student meteen weet dat dit een goed kot is.

Tot nu toe konden de studenten enkel kijken op Kotwijs voor een kwaliteitsgarantie, dat gaat uit van de Studentenhuisvestingsdienst van de KU Leuven. Om erin te worden opgenomen moeten kot, gebouw en huisbaas aan enkele voorwaarden voldoen die te maken hebben met onder andere brandveiligheid, contractkwaliteit, vergunningen en studentvriendelijkheid. Er is zowel een controle bij het inschrijven in Kotwijs als periodieke opvolgingscontroles nadien, tegen eind 2017 wil de dienst alle koten gecontroleerd hebben.

In november 2016 begon de nieuwe dienst Woontoezicht van de stad Leuven aan de omvangrijke taak alle koten te controleren. Die controle zal tien jaar duren. Het resultaat van deze controles wilde de stad graag bekendma-

ken met behulp van een kotlabel. Een soort bordje dat de eigenaar kenbaar maakt aan de deur of het raam van het gebouw. Het systeem werkt met groene en rode duimpjes om duidelijk te maken welke aspecten wel of niet in orde zijn.

Vandaag zitten de drie partijen: stad, unief en studenten echter samen om te kijken of de twee kwaliteitsgaranties niet verenigd kunnen worden. De studenten zullen een sterk punt innemen maandag: 'Laat ons duidelijk zijn: LOKO wil maar één kotlabel, want twee is veel te verwarrend voor de Leuvense student', vindt Bram Van Baelen, voorzitter van studentenkoepel LOKO.

'LOKO wil maar één kotlabel, want twee is veel te verwarrend voor de Leuvense student'

BRAM VAN BAELEN
VOORZITTER LOKO

Tot nog toe was er wat discussie tussen de huisvestingsdienst en de stad over het kotlabel. 'Het is de bedoeling dat we maandag tot een compromis komen, een label dat voor beide partijen aanvaardbaar is', vertelt Katrien Devillé van de Studentenhuisvestingsdienst.

De stad kijkt andere dingen dan de huisvestingsdienst. Voor hen is de brandveiligheid en de woonkwaliteit belangrijk. 'Dat is voor ons

natuurlijk ook zo, maar daarnaast bekijken ze binnenummering, parkeergelegenheid en of de vergunningen in orde zijn', stelt Devillé. 'Contracten en studentvriendelijkheid zijn dingen die voor de studenten belangrijk zijn en daar houden wij ons mee bezig. Als de stad met een label naar buiten zou komen waar ze enkel hun items in opnemen, dan heeft de student nog altijd geen idee van de betrouwbaarheid van de verhuurder en het contract. Dus dat willen wij wel in dat label erkend zien.'

Dat zou ook de snelheid van de controles kunnen verhogen. 'Als de stad nu bepaalde dingen

afcheckt die de KU Leuven vroeger ook deed, dan moeten ze niet twee keer langsgaan bij een koteigenaar', vertelt Van Baelen. 'Op die manier krijgen ze sneller alles rond. De coördinatie van die huisbezoeken loopt al maar moet nog wat geoptimaliseerd worden.'

'Voor ons is het vooral belangrijk dat studenten in één oogopslag weten dat ze in een goed kot terecht komen. Op vraag van de studenten gaan we op zoek naar één label waarin enerzijds brandveiligheid en woonkwaliteit in orde zijn en anderzijds ook het contract en betrouwbaarheid van de verhuurder', besluit Devillé.

KOT INSPECTIE, DAG 3650...

DAT IK DIT MAG MEEMAKEN...
NA 10 JAAR, EINDELIJK BIJ HET
LAATSTE KOT... BIJNA... BIJNA DAAR...

EDITORIAAL

Iedereen aan den drugs

Vorige week stond in *Veto* een dossier rond drugs in Leuven bij studenten.

Daarbij hebben we een online bevraging gehouden met als doel om te laten zien dat er effectief wel wat drugs omgaat in Leuven. Het was het vertrekpunt voor een dossier dat laat zien dat er weinig aandacht wordt besteed aan druggebruik bij studenten en dat er toch wel wat problemen zijn.

'Ruim helft van de jongeren gebruikt drugs', las ik maandag op m'n Facebookfeed. Een verdraaiing van de bevraging. Een fout die verschillende media maakten.

De nuance is compleet zoek. Het artikel in *Veto* kopt: 'Ruim de helft van de bevroagde studenten heeft ooit al eens drugs gebruikt.' 'Bevroagde' en 'ooit' zijn twee essentiële woorden die er niet zomaar uit mogen gelaten worden.

Dat is jammer want in het artikel zelf is er wel voldoende ruimte voor nuance. In de inleiding wordt al verduidelijkt dat het gaat om een online bevraging, enkel verspreid door *Veto*. Wetenschappelijk of statistisch niet verantwoord dus. Om het nog wat duidelijker te maken en verder te nuanceren vergelijkt het artikel de cijfers van *Veto* met het 'statistisch onderzoek' van de VAD.

Vergelijkt u vooral zelf.

Simon Thys

Redacteur Internationaal. Het editoriaal bevat een mening die gedragen wordt door de redactie.

SPLINTER

Het overvolle Postvak IN van de Korintiërs

Zondagochtend, rond 55 n.Chr ergens in Korinthe: je schuift voorzichtig je lauwe voetjes in de pantoffels die mooi voorgeschoteld staan aan de voordeur om vervolgens naar je brievenbus te sloffen.

Pennenvriend Paulus heeft weer van zich laten horen, denk je, en het spel van ontleding, replek, inleving en kalligrafie kan weer beginnen.

De brief is een heel persoonlijk medium waar we als student bijna nooit meer gebruik van maken. Tegenwoordig hebben we veel efficiëntere en snellere manieren om met elkaar in contact te komen: E-mail, Facebook, Skype.

Mijns inziens mag het vel papier in een aantal situaties hoogdringend zijn rentree maken.

Jawel, inderdaad, vanzelfsprekend heb ik het over die verfoeide verjaardagswensen telkens als een van je honderden *besties* op Facebook jarig is. Op enkele originele *posts* na kan je je verwachten aan een stortvloed van 'HB's', 'Proficiat', 'Ne gelukkigen', 'Congrats' en nog meer van die onzin. Je hebt potverdikke x aantal jaren geleden de poort van Jade van uw moeke opengebeukt en na wat bilenkoek je eerste happen lucht op de wereld tot je genomen... dat verdient op zijn minst felicitaties in een volzin gegoten.

Ik zou maar al te graag al die honderden voorgekauwde virtuele wensen inruilen voor één spontane verjaardagskaart. Die afzender heeft tenminste ooit de moeite genomen om op zijn naaktkalender van de plaatselijke vrouwelijke roeiclub (waarvan de winst geïnvesteerd werd in nieuwe douches) je verjaardag te noteren. Bij het openen van de enveloppe en het lezen van je hoogstpersoonlijke kaart zal je merken dat er in het hoekje van je mond zich een glimlacht ontluikt. Er sluipt toch even een warme gloed over je lichaam, niet dan?

Een volgend geval is wanneer iemand van je vriendengroep het teerbemide vaderland verlaat om op Erasmus te gaan naar verre oorden. Een Skype-gesprek dringt zich op waarin je vervolgens een spervuur aan vragen zult lanceren om toch maar die onaangename stilte van enkele seconden te vermijden waarin je elkaar plots recht in de ogen aankijkt en het ietwat ongemakkelijk wordt. Meestal zul je na een uurtje babbelen de plaat poetsen.

Met het schrijven van een brief zul je meer bedenkijd hebben om op de gestelde vragen te antwoorden. Maar dat niet alleen: schrijftaal is namelijk iets helemaal anders dan

de gesproken taal. Bij het schrijven kan je een eigen visie scheppen van de wereld en die met veel gevoel en diepgang proberen over te brengen. De lezer zal dan op zijn beurt alle woorden als lettersoep opslurpen en er zich een eigen sfeer bij voorstellen.

De inhoud van een Skype-gesprek zal grondig verschillen van die van een brief.

Dus een warme oproep aan u allen, ga naar het Stadspark en bespring daar de eerste de beste gans. Na het bemachtigen van enkele veren kun je beginnen aan het voeren van correspondentie die je nog lang nadien zal koesteren.

Philip Lammens

De Splinter bevat de mening van de auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.

Denial: rechtbankdrama over Holocaust

Acteur Koen Monserez dook in de Vaart

Studentenraad sceptisch over advies Onderwijsraad

DOSSIER: KOTEN & KROTEN IN LEUVEN

Hoe is het gesteld met de Leuvense kotenmarkt?

Brandveiligheid, malafide kotbazen en onbewoonbare woonsten, maar geen zwarte lijst. Wat gaat er mis op de Leuvense kotenmarkt?

Tekst Arne Sonck
Beeld Kalina De Blauwe

Vorig jaar kopte deze krant nog '40 procent van koten gebuisd op brandveiligheid'. De Studentenhuisvestingsdienst van de KU Leuven startte een jaar eerder met extra controles waarmee het op drie jaar tijd het volledige aanbod op Kotwijs, zijn eigen databank, wilde doorlichten. Na een tussentijdse evaluatie bleek dat maar liefst 41 procent van de gecontroleerde koten niet in orde is met brandveiligheid.

Op 31 januari 2014 kwamen twee Ierse meisjes van 19 en 22 jaar om het leven tijdens een woningbrand op de Kapucijnenvoer. De woning was al 5 jaar niet gecontroleerd op brandveiligheid. Datzelfde jaar verscheen in *Veto* een dossier waarin sommige studenten getuigen dat er bij hen emmers zand als brandveiligheid moeten dienen. Zowel de Studentenhuisvestingsdienst als de brandweer wilden meer controles.

Begin dit academiejaar brandde een gebouw van kotbaas Appeltans uit en werd het onbewoonbaar verklaard. Volgens de getuige plaatste de kotbaas nog snel rookmelders na de brand. Ook Anna*, Elisa* en Hans, die allen vroeger op een kot van Appeltans zaten en voor dit dossier getuigden, gaven aan dat er bij hen op kot geen rookmelders te vinden waren.

In november 2016 begon de nieuwe dienst Woontoezicht van de stad Leuven aan de omvangrijke taak alle koten te controleren. Die controle zal tien jaar duren.

Zij kunnen enkel en alleen controleren op een aantal decretaal bepaalde vereisten. Deze zijn woningkwaliteit, brandveiligheid, stedenbouwkundige vergunningen, binnenummering, parkeer- en fietsverordening, belasting tweede verblijf en Energieprestatiecoëfficiënt (EPC). Hier niet aan voldoen kan leiden tot een verbetertraject, en bij weigeren ook tot onbewoonbaar verklaren. Over de kotlabels die de stad eventueel wil toekennen aan deze gecontroleerde koten leest u op pagina 1 van deze *Veto*.

Controles door KU Leuven

In 2014 startte de KU Leuven met een drie jaar durende controle van alle koten op

haar databank Kotwijs. Kotwijs is momenteel het enige onafhankelijke kwaliteitslabel op de Leuvense kotenmarkt. Om erin te worden opgenomen moeten kot, gebouw en huisbaas aan enkele voorwaarden voldoen die te maken hebben met onder andere brandveiligheid, contractkwaliteit, vergunningen en studentvriendelijkheid.

Er is zowel een controle bij het inschrijven in Kotwijs als periodieke opvolgingscontroles nadien. De huisvestingsdienst kan ook huisbazen uit de lijst halen als die niet meer voldoen aan de voorwaarden. De KU Leuven heeft in tegenstelling tot de stad echter geen wettelijke autoriteit om huisbezoeken uit te voeren of te controleren op bepaalde kwaliteitsvereisten.

worden diens koten verwijderd van Kotwijs. Het is echter niet zo dat koten die niet op Kotwijs staan automatisch slecht zijn.

'We weten voor onszelf intern met welke kotbazen we niet willen samenwerken, maar we gaan dat niet afficheren. Het is wel altijd goed dat er een belletje gaat rinkelen bij studenten wanneer ze een kot niet op Kotwijs zien staan', vertelt Katrien Devillé van de Studentenhuisvestingsdienst. 'Dan kunnen ze zich bij ons komen informeren en kunnen wij hen ofwel geruststellen, ofwel waarschuwen.'

Het probleem is echter dat veel grotere kotbazen zelf grote sites hebben, en een verwijdering van Kotwijs voor hen geen ramp is. Toch kan de huisvestingsdienst geen zwarte

altijd controleren omdat het soms woord tegen woord is. We willen vermijden dat we dit zouden afficheren en de kotbaas ons aanklaagt omdat we bepaalde klachten niet helemaal kunnen bewijzen met harde feiten. Uiteraard proberen we zo neutraal mogelijk te zijn.'

'De verhuurders op de zogenaamde 'zwarte lijst' blijven dus buiten schot. Informatie over malafide kotbazen die de universiteit verzamelt, inclusief de inhoud van die zwarte lijst, wordt ook niet aan andere instanties uitgewisseld', schreef *Veto* vorig jaar al. Daarom gaan de stad, de huisvestingsdienst en LOKO vandaag dus ook samenzitten rond een mogelijk gemeenschappelijk kotlabel.

Een ander probleem is dat problematische kotbazen soms wel op Kotwijs blijven staan. Zo is Studentcomfort, waarover meerdere studenten in *Veto* zeer negatief getuigden, nog op de databank te vinden.

'In sommige gevallen is het moeilijk voor ons om de knoop door te hakken', vertelt Devillé. 'Als we klachten krijgen over een verhuurder, moeten we afwegen wat de beste manier van werken is. Het is vaak zo dat we toch nog tot een goed resultaat komen na bemiddelingsgesprekken. Als we de samenwerking zouden stopzetten, vrezten we dat studenten dan volledig in de kou zouden staan. We gedogen niet, we gaan altijd reageren, contact opnemen met de verhuurder en proberen het probleem op te lossen of tot een compromis te komen.'

Ook LOKO houdt zich bezig met de malafide kotbazen: 'We gaan beginnen met op loko.be een lijst te publiceren van aliassen van kotbazen', vertelt Bram Van Baelen, voorzitter van LOKO. 'Er zijn mensen die onder een bvba koten verhuren en dat is prima. Maar als je dat doet onder verschillende bvba's die gekend zijn, dan zetten we dat op

die lijst. Dan kunnen studenten consulteren welke aliassen bij welke personen horen.'

'We willen volgend academiejaar ook werken aan een soort *light* versie van een zwarte lijst: een tool op de website waar mensen kunnen checken of een bepaald kot op Kotwijs staat en wat het Kotwijs-label precies inhoudt', besluit Van Baelen.

Zwarte lijst

Wanneer de huisvestingsdienst voldoende klachten krijgt over een kotbaas kan ze de samenwerking ermee stopzetten. Dan

lijst vrijgeven van kotbazen waarin ze het vertrouwen verloren hebben, laat staan van de koten die aan deze kotbazen toebehoren.

'Dat heeft met privacy te maken', vertelt Devillé. 'Ook is studentvriendelijkheid voor een deel wat subjectief. Als we klachten krijgen van studenten, kunnen we dat niet

EDITORIAAL

Elk jaar komen dezelfde verhalen terug. Malafide kotbazen weigeren om waarborgen terug te betalen, eisen uit het niets extra betalingen en onderhouden hun erbarmelijke koten amper. Vorig jaar bleek ook nog eens dat 40 procent van de Leuvense koten niet brandveilig zijn.

Begin dit academiejaar ging dan ook weer een kot in vlammen op, 'gelukkig' plaatste de kotbaas achteraf eindelijk wel rookmelders. Al tientallen jaren volgen er geen enkele consequenties voor de malafide wantoestanden op de kotenmarkt.

Ook in dit dossier blijkt dat de problemen, indien geen actie, zullen blijven duren. De huisvestingsdienst weet welke kotbazen onbetrouwbaar zijn maar kan omwille van privacy en

pragmatische overwegingen die gegevens niet bekend maken of doorspelen. Het enige dat ze kunnen doen is een kot van hun databank schrappen. Blijft over: het internet.

Vorig jaar schreef *Veto* nog: 'Er kan morgen iemand sterven op een kot dat gisteren door de Huisvestingsdienst werd afgekeurd. Bij dezen: speel de gegevens door, onder tafel of boven tafel. Omzeil de wet. Het is in het algemeen belang van de stad en haar studenten. Misschien is er wel nood aan een #Leuvenpapers. Een krant die bereid is de namen te publiceren, is er. Wie zorgt voor de zwarte lijst?'

Dergelijke kotbazen vertrouwen erop dat studenten niet terugslaan. In het gerecht verschuilen ze zich achter 'vergissingen'. Maar in feite hebben ze weinig poten om op te staan: neem

foto's, houd contracten bij, vaak is het genoeg om te dreigen met een aangetekende brief om je waarborg terug te krijgen.

Trek naar het gerecht. Op onze website kun je lezen welke juridische stappen je kunt ondernemen bij een huurgeschil. Verenig je met andere gedupeerde studenten en dien collectief een klacht in, alleen zo kunnen die kotbazen verantwoordelijk worden gehouden.

Arne Sonck

Redacteur Student. Het editoriaal bevat een mening die gedragen wordt door de redactie.

Studenten getuigen over ervaringen met beruchte kotbazen

Waarborgen die niet terugbetaald worden, koten vol stank en schade en kotbazen die onbereikbaar of agressief communiceren. Enkele grote kotbazen verpesten het voor de rest.

Tekst Arne Sonck

Beeld Nero Vanbiervliet en Kalina De Blauwe

Al 17 jaar geleden schreef *Veto* over de malafide waarborgtoestanden bij Leuvense kotbazen. Het gaat om kotbazen die consequent 'vergeten' om een door de student betaalde waarborg terug te storten nadat die student al lang uit dat kot getrokken is.

Waar borgen ze die huur?

Ook nu worden studenten hier regelmatig mee geconfronteerd. Kotbazen als Appeltans maken misbruik van het feit dat veel studenten niet de stap durven zetten om naar het gerecht te stappen om hun waarborg terug te vragen.

Studentenkoepel LOKO bemiddelt in dat soort waarborggeschillen; een advocaat verbonden aan LOKO kan hierbij ingeschakeld worden. Er worden bij LOKO zo'n vijftiental huurwaarborgzaken per jaar beslecht.

Bij dit soort praktijken is het moeilijk om door de mand te vallen. 'Kotbazen kunnen in de rechtbank immers telkens opnieuw zeggen dat het een vergissing was', aldus Laurens Storms, een advocaat die al zo'n waarborgzaak tegen Appeltans verdedigde.

Appeltans is echter niet de enige kotbaas die zich aan waarborgpraktijken schuldig lijkt te maken. Studentcomfort eiste volgens een anonieme getuige dat ze eerst een waarborgbewijs moest leveren voor ze haar waarborg terug kon krijgen. Hier was echter op voorhand niets over gezegd.

Verdwenen bedden

Een andere bewoner van Studentcomfort had een nog merkwaardiger verhaal.

Van 2013 tot 2016 huurden drie vrienden en ik een appartement van Studentcomfort, vertelt Bart*. Toen ze in het kot trokken was er een mondeling overleg waarbij ze de overbodige bedden in de kelder mochten stockeren. 'We konden tot het tweede jaar van onze huur in de kelder, maar bij het begin van het derde jaar was de deur ineens op slot. We stelden ons hier niet te veel vragen bij en dachten dat onze bedden daar wel veilig stonden. Net voor onze uittrede in juli ongeveer waren we echter gaan kijken in de kelder en de bedden stonden niet meer in onze opslagruimte', vertelt Bart*.

De studenten stuurden een mail om de kotbaas in te lichten. 'Daarop kregen we geen reactie, ondertussen kwamen ze wel de eindplaatsbeschrijving doen. Toen vertelden ze dat het perfect in orde was; we moesten enkel 50 euro boilerkosten betalen en dan zouden we onze waarborg terugkrijgen.' Niets was minder waar. 'We hadden onze handtekening al gezet op het contract om de waarborg terug te krijgen, maar ineens kregen we een mail dat we voor vier

bedden 400 euro moesten betalen of we kregen de waarborg niet terug.'

'In de eerste plaats waren het maar twee bedden', verzucht Bart. 'Wij gingen dus praten met mensen van Studentcomfort om dat uit te leggen en dat 100 euro voor die kaders bovendien nogal veel was. We wilden maximum 200 euro betalen mits dit überhaupt onze verantwoordelijkheid zou zijn. Mijn vriend belde hem op om een rustig gesprek te hebben over de bedden en bleef zeer diplomatisch, maar Javedani van Studentcom-

deren van kot een mail van kotbaas Appeltans dat hij niet alleen de huurwaarborg achterhoudt, maar ook een extra rekening taxeert voor een bedrag van 3.000 euro. 'Dit bedrag was volgens hem gebaseerd op drie dingen, alle drie onterecht', vertelt Anna.

'Zo zou ik achterstallige elektriciteitskosten hebben. Later las ik hierover in verschillende artikels dat dit zijn handelsmerk zou zijn', merkt Anna op. 'Ook moest ik bijbetalen omdat ik geen eigen vuilniszakken kocht, zoals de andere kotgenoten. Maar aangezien mijn moeder mij vrijdags op kot kwam halen, nam ik dat beetje vuilnis gewoon mee naar huis om dat daar weg te gooien. Dat is mijns inziens volledig mijn recht.'

Schade, schimmel en schijzooi

Veel getuigen geven ook aan dat de koten waarin ze terecht komen allesbehalve 'goed leefbaar' blijken. Zo getuigt Anna, die op een kot van Appeltans zat, dat haar kot enkele jaren geleden onbewoonbaar was verklaard, maar vervolgens door Appeltans gewoon aan haar verhuurd werd. 'Bovendien hing er een enorme stank, waardoor ik de kelder niet kon betreden. En doordat het vuilnis in de keuken werd opgestapeld zaten er massa's muizen. Er was ook altijd iets kapot, hij liet het kot gewoon verloederen.'

Maar het meest verbazingwekkende moest

'Nadat ik terugkwam van vakantiewerk in juni stond alles onder water, het vuilnis uit de keuken dreef rond'

AMELIE
STUDENTE OP KOT BIJ APPELTANS

'Appeltans vroeg daarbovenop ook nog eens achterstallige huurkosten, terwijl we steeds elke maand op tijd betaald hadden, we hadden daar zelfs betalingsbewijzen van', aldus Anna. 'Hij zou de huurwaarborg pas teruggeven als deze extra onterechte kosten betaald waren. En dat terwijl er ook nog eens enorm veel mankementen aan het kot waren.'

Appeltans lijkt er van uit te gaan dat naïeve studenten allerlei extra kosten wel zullen betalen. Elisa kreeg 650 euro aan stadstaksen op haar rekening, zonder dat dat moest. 'Ik heb hierover toen contact met hem proberen op te nemen, maar kreeg nooit reactie op mijn schrijven', vertelt Elisa. 'Daarna ben ik naar het vrederecht gegaan, toen heb ik een regeling opgesteld waardoor ik het geld terugkreeg.'

nog komen. 'Meneer Appeltans betaalde niet voor TV-aansluiting, maar tapte deze gewoon af van de kast die buiten aan het kot stond, dit heb ik hem zelf zien doen en hierdoor had ik gratis TV op mijn kamer', besluit Anna.

Wanneer Anna hierover met Appeltans in contact trad, kreeg ze enkel een boze mail in shift lock terug, er viel niet te praten. Ze is vervolgens naar de Studentenhuisvestingsdienst en het gerecht gestapt.

Bij Amelie was er schimmel en zelden warm water. 'Nadat ik terugkwam van vakantiewerk in juni was er een paar dagen geen stroom, was het water afgesloten door een lek en stond alles onder water, het vuilnis uit de keuken dreef rond. Vervolgens ben ik bij een nicht van mijn neef ingetrokken, omdat ik daar niet kon wonen.'

Ook Hans Boeckx, die ondertussen zes jaar geleden in een kot van Appeltans vertoefde, spreekt van schimmel op zijn kot. 'Iemand op kot liep zelfs een luchtweginfectie op. Ook was mijn

'Appeltans taxeerde mij zomaar een extra 3.000 euro'

ANNA*
STUDENTE OP KOT BIJ APPELTANS

kitchenette niet geaard, waardoor ik steeds een milde elektrische schok kreeg wanneer ik water nam.'

Ook hier weigerde Appeltans in contact te treden over zaken die niet in orde waren. 'Mijn vader is redelijk assertief, maar werd bij contactname meteen afgewimpeld en zelfs afgebeekt', vervolgt Hans. 'Hij besloot toen uiteindelijk te stoppen met te betalen, we wisten toch dat het niet meer goed zou komen. Vervolgens verdween ook mijn internet.'

Ook de studenten wiens kot wegbrandde waar we begin dit jaar over berichtten, gaven aan dat communicatie met Appeltans onmogelijk is.

Duizend namen en adressen

De slechte communicatie is een typerend kenmerk van malafide kotbazen. Door eindeloze afwimpelingen, agressief taalgebruik en het louter niet antwoorden wapenen ze zich tegen studenten met klachten.

Ook maakt Appeltans bijvoorbeeld gebruik van een heleboel namen en pseudoniemen om zich achter te verschuilen. Bovendien is het adres

Ook Bart, de student die plots moest opdraaien voor uit de kelder verdwenen bedden, getuigt over problematische communicatie met kotbaas Javedani. 'We kregen geen afspraak, ze zeiden dat er enkel via mail kon gecommuniceerd worden. Uiteindelijk kreeg een van mijn kotgenoten het nummer van de kotbaas. Hij belde hem op om een rustig gesprek te hebben over de bedden en bleef zeer diplomatisch, maar Javedani begon heel agressief te doen en noemde ons crapuul. Hij zei dat er achteraf enkel nog via mail kon worden gecommuniceerd. Wij hoorden ook van de huisvestingsdienst dat dit wel vaker gebeurt zodat studenten de kwestie laten vallen en snel geld sturen.'

Collectief terugslaan

Wat de omvang van de kotbazen is, is onduidelijk. Volgens Devillé ligt de omvang van de grootste kotbazen tussen de vijfhonderd en de duizend eenheden.

Een groot probleem met deze kotbazen is dat ze zich in elke zaak weer kunnen verschuilen achter zogenaamde nalatigheid. Die zaken worden immers niet met elkaar in verband gebracht.

Tien vuistregels uit het huurrecht op maat van de kotstudent

1. Plaats de huurwaarborg op een geblokkeerde rekening

Bij de start van het huurcontract zal de huisbaas vaak een huurwaarborg vragen. De waarborg is wettelijk beperkt tot het equivalent van een of twee maanden huur. Je kunt dit bedrag best storten op een geblokkeerde gemeenschappelijke rekening. De meeste banken bieden deze service aan. Zo kan de waarborg pas vrijkomen na de toestemming van zowel de huisbaas als de huurder. Ook de vrederechter kan de huurwaarborgrekening laten vrijgeven.

2. Maak een duidelijke plaatsbeschrijving

Om latere conflicten te vermijden, is het aangewezen om - voor je het kot betreft - een gedetailleerde plaatsbeschrijving op te stellen. Dit is een document waarin de huisbaas en de huurder alle noemenswaardige schade aan het kot opnemen. De kotstudent en de huisbaas krijgen allebei een ondertekend exemplaar. Veel foto's nemen is de boodschap!

3. Herstellingen zijn meestal voor de huisbaas

Als het contract niet specifiek regelt wie wat moet herstellen, val je terug op aanvullende rechtsregels. Over het algemeen zijn 'grote herstellingen' voor de huisbaas. Dit zijn kosten verbonden aan het gebouw op zich (bijvoorbeeld schimmel in de muren) of omwille van langdurige slijtage (bijvoorbeeld geroeste leidingen). Zogenaamde 'kleine herstellingen en onderhoud' zijn voor de huurder. Als je niet zeker bent over welk soort herstelling het gaat, kun je een kijkje nemen in de handige ZieZo!-brochure van de provincie Vlaams-Brabant.

4. De huisbaas moet je privacy respecteren

Je huisbaas mag in principe steeds zijn goed betreden, maar dit recht heeft grenzen. De verhuurder moet de huurder 'rustig genot' verschaffen. Zo mag je huisbaas niet zomaar zonder geldige reden binnenstormen in het midden van de nacht. Onder het 'rustig genot' valt ook het respecteren van de privacy. De verhuurder mag niet door je spullen snuisteren. Let op: dit kan anders zijn indien je inwoont bij een kotmadam.

5. Leuven is streng voor samenhuizen

Steeds meer studenten huren liever samen een woning dan een conventioneel kot. Nochtans is het samenwonen in een gezinswoning volgens het stadsbestuur van Leuven illegaal. Er bestaat geen wettelijk kader rond co-housing van studenten. Om een gezinswoning te betrekken moet je 'een duurzame vorm van samenleven' kunnen aantonen en er bovendien gedomicilieerd zijn. Aangezien (niet-werkende) studenten zich niet kunnen domiciliëren is dit problematisch. De huisbaas kan voor deze illegale vorm van samenwonen dan ook gestraft worden (bijvoorbeeld door confiscatie van de huurgelden).

6. Alles is onderhandelbaar

Bots je met je huisbaas op een probleem? Weet dat je in een overeenkomst steeds met de tegenpartij kun onderhandelen over een passende oplossing. De nieuwe afspraak mag afwijken van je oude huurovereenkomst. Voorwaarde is dat zowel jij als je kotbaas ondubbelzinnig instemmen met de oplossing. Communicatie, bijvoorbeeld e-mails of sms'en, houd je best bij. Dit is bewijs van de nieuwe afspraak.

7. De politie heeft er niets mee te maken

De politie kan niets doen in geschillen tussen een huurder en zijn verhuurder. De politie kan wel bepaalde vaststellingen doen, bijvoorbeeld controleren of stedelijke reglementen worden nageleefd en overlast vaststellen. Maar ze kan geen overeenkomst laten ontbinden of schadevergoedingen toekennen. Hiervoor zal je naar de rechter moeten gaan.

8. Gratis verzoeningsprocedure bij vrederechter

Bij elke vrederechter kun je kosteloos je huisbaas 'oproepen tot verzoening'. Om een verzoening op te starten ga je naar de griffie ('het secretariaat') van het vrederecht of je stuurt de griffie een gewone brief. Het vrederecht zetelt in Leuven in de Vaartstraat 24. De rechtbank roept daarna je huisbaas op en onder toezicht oog van de vrederechter wordt er een nieuwe oplossing gezocht. De rechter bekrachtigt deze oplossing. De verzoening gebeurt evenwel op vrijwillige basis en je zal zelf je slaagkansen moeten inschatten. Indien er een latere juridische procedure volgt, heb je bewezen dat je een constructieve oplossing hebt gezocht.

9. Geen advocaat nodig voor vrederechter

De vrederechter heeft exclusieve bevoegdheid voor huurgeschillen. Je kan een procedure starten door een verzoekschrift 'neer te leggen'. Het verzoekschrift is een document dat aan enkele formaliteiten moet voldoen. Dit document geef je af aan de griffie van het vrederecht en zij stellen de dag vast dat je zaak voor de rechter komt. In tegenstelling tot de meeste rechtbanken hoef je je in het vrederecht niet te laten vertegenwoordigen door een advocaat. Je kunt zelf je argumenten naar voor brengen. Let op: voorafgaand een juridische procedure moet je je tegenpartij steeds 'in gebreke stellen'. Je moet hem overduidelijk aanmanen om zijn plichten na te komen.

10. Gratis huuradvies

Op tal van plekken kun je terecht voor gratis huuradvies. Zo is er in Leuven de Wetswinkel, de Huisvestingsdienst van de KU Leuven en kun je beroep doen op juridische eerstelijnsbijstand. (Nicolas Priem en Leonard Boon)

dat hij opgeeft aan studenten dat van een winkel waar een zekere L. Strauven woont. Volgens een getuige 'zodat Appeltans, die in het appartement erboven woont, kan zeggen dat hij die niet ontvangen heeft.' Ook weten studenten vaak niet of ze nu met vader (Arnold) of zoon (Manu) Appeltans te maken hebben. Verder wordt op AAF gewaarschuwd voor de pseudoniemen Stan Donck, Abizzkot en Arlimo.

We spraken bijvoorbeeld met een advocaat die een zaak tegen Appeltans verdedigde. Die student in kwestie wist niet eens dat ze met Appeltans te maken had. Op haar kotcontract stond de naam L. Strauven, vermits ze steeds contact had met een man, dacht ze dat dit haar huurder was. Bleek echter dat Lizy Strauven de vrouw is van Arnold Appeltans, waarachter hij zich verschuilt, vermoedelijk om zijn eigen slechte naam te vermijden.

Ook in dit geval werd de waarborg niet terugbetaald, waarop de cliënt naar het gerecht stapte. Voor de zitting werd de volledige waarborg plots terugbetaald. L. Strauven kwam niet opdagen op de zitting. Zij moest een vergoeding betalen van het gerecht via de advocaat, maar heeft dit tot nog toe niet gedaan.

'Wanneer studenten echter dossiers samenleggen en samen een aanklacht indienen, zouden die kotbazen sterker aangepakt kunnen worden', vertelt Storms, een advocaat die een zaak tegen Appeltans verdedigde, ons nog.

In 2010 schreef *Veto* nog: 'Er zijn nauwelijks officiële klachten tegen Appeltans en zijn malafide praktijken. Wel (...) een uitzonderlijke student die zelf naar de rechter stapt. Maar eigenlijk heeft Appeltans vrij spel. De Huisvestingsdienst van de universiteit weigert zijn koten sinds 2004 op Kotwijs.be te plaatsen (...) Verder onthoudt de Huisvestingsdienst zich van enige actie. Studentenraad LOKO moedigt studenten aan om toch een klacht in te dienen, die dan door hen gebundeld wordt en juridisch verder behandeld wordt. Het is dus aan gedupeerde studenten om zich assertiever op te stellen en collectief een klacht in te dienen, die door geen enkele instantie nog genegeerd zal kunnen worden.'

*namen met een asterisk zijn gefingeerde namen.

Afscheidsinterview vicerector
Kulak Marc Depaepe

‘We hebben in de campagne misschien een aantal owngoals gemaakt’

Marc Depaepe, vicerector van de Kulak, moet plaats maken voor een nieuwe Kortrijkse ‘campusrector.’ ‘Alle verkeerde stereotypen die men over mij had, heb ik kunnen doorprikken.’ Een terugblik.

Tekst Simon Grymonprez en Paul-Emmanuel Demeyere
Beeld Kalina De Blauwe

Marc Depaepe is 64, en moest dus sowieso stoppen als vicerector van de Kulak, zelfs als Rik Torfs herverkozen werd. We interviewen Depaepe drie dagen na de verkiezing van Luc Sels tot rector. Depaepe was als lid van het team van Torfs natuurlijk danig ontgoocheld. ‘Ik was eigenlijk van plan om daar niets over te zeggen’, steekt Depaepe van wal. Maar toch. ‘Een paar dingen misschien. De democratie heeft het gehaald. Daar moeten we blij mee zijn.’

‘Ik had het natuurlijk liever anders gezien, daar moeten we niet flauw om doen’, vertelt hij verder. ‘Maar we zijn eruit geraakt, mede dankzij de zeer constructieve houding van onze ploeg. Het tegendeel zou pas een ramp geweest zijn.’ Depaepe doelt op de turbulente Academische Raad van vorige dinsdag, waar de verschillende klachten over de verkiezingen besproken werden.

‘Sels heeft nu het voordeel van de twijfel’, vindt Depaepe wel. ‘Het gaat ook niet zozeer over onze prestatie -want daar zijn denk ik vriend en vijand het over eens dat die hele-

maal niet slecht was. Ik heb de rector-elect direct gefeliciteerd en hem het beste toegewenst. Er is geen rancune.’

Wij hebben nochtans gehoord dat u dinsdag op de Academische Raad niet echt tevreden was met de gang van zaken. Marc Depaepe: ‘Klachten moeten behandeld worden waar ze moeten behandeld worden, en dat is niet de pers. Dat is alles.’

Kwam de overwinning van Sels als een verrassing?

‘Nee. Ik wist dat het spannend zou zijn. Er is ook van alles gebeurd tijdens de campagne. We hebben misschien een aantal owngoals gemaakt en er zijn een aantal kaarten niet getrokken die misschien beter waren getrokken.’

Wil u daar voorbeelden van geven, van zo’n owngoal?

‘Nee, omdat ik denk dat dat geen zin heeft. Het is niet aan mij om de analyse te maken, dat kunnen jullie ook.’

Maar wat is er allemaal verkeerd gelopen?

‘Verkeerd’ is een verkeerd woord, in deze. De *vox populi* doet een uitspraak, en in een democratie heeft de kiezer altijd gelijk. Ik denk dat men verkeerdelijk inschat dat een universiteit hetzelfde is als een politieke arena. Er zijn tegenstellingen, dat is evident. Maar niemand heeft het slecht voor met onze universiteit.’

Maar is ze verdeeld, zoals sommigen schrijven?

‘Dat schreven ze vier jaar geleden ook, en de vier jaar daarvoor ook al. Er is nu gewoon een soort dialectische beweging: We gaan nu terug naar de meer ‘zakelijke’ stijl.’

Leefde de rectorverkiezing aan de Kulak?

‘Ja. Men is hier erg *KU Leuven-minded*, en er is ook het besef dat het verkiezen van een rector gevolgen heeft voor de Kulak zelf.’

‘Men wist ook op voorhand dat ik hier zou verdwijnen. Toch is er vermeden dat er opvolgers naar voren geschoven werden om

campusrector te worden. Noch Sels noch Torfs hebben in hun kaarten laten kijken wat betreft een opvolger.’

Luc Sels wil de vicerector van de Kulak aanstellen via een nominatieprocedure. Wat denkt u daarvan?

‘Luc heeft voorgesteld om de nominatie via de Kulakraad te doen, en tot nader order ben ik nog altijd voorzitter van de Kulakraad. Ik zal dat zelf niet op de agenda zetten. Krijg ik een vraag van de rector-elect om dat te doen, dan zal ik dat uiteraard uitvoeren. Maar dan zal de eerste vraag aan de Kulakraad zijn: gaan we dit doen? Ik ga daar niet over beslissen, maar de meerderheid van die raad moet er wel achter staan.’

U staat er wat sceptisch tegenover?

‘Goh, sceptisch ... Als de Kulakraad dat zou willen doen, dan houd ik dat zeker niet tegen. Maar dan is mijn tweede vraag wel: hoe gaan we dat doen? Mij is dat nog niet duidelijk. Een mogelijkheid zou zijn om te streven naar een consensus, maar dat ligt

'Naar de buitenwereld toe is hier altijd een 'rector' geweest. Die titel geeft gezag'

moeilijk, omdat misschien bepaalde mensen in die Kulakraad zelf betrokken partij zijn. Of houden we een soort poll met een gewogen stemming? Ik weet het niet.'

'Ik weet eigenlijk één ding: Wij zullen de komende vicerector met open armen ontvangen. En als men mij vraagt, zal ik hem of haar met raad en daad bijstaan.'

De twee kandidaten wilden ook vasthouden aan het principe van een vicerector voor de Kulak. Velen vragen zich af: waarom heeft de Kulak nog een aparte vicerector nodig, en geen academisch beheerder?

'Dat zou toch duidelijk moeten zijn? De huidige rector-elect kan er natuurlijk niet onderuit dat er hier een vicerector zit, dat staat in het organiek reglement. Hij móét er een benoemen.'

Maar waarom is er één nodig?

'Je hebt ten eerste die historische verworvenheid. De Kulak is heel apart. Veel mensen beschouwen dit nog steeds als 'de universiteit van Kortrijk', die relatieve autonomie heeft tegenover Leuven. Ten tweede is de Kulak echt van fundamenteel andere aard dan de andere campussen van de KU Leuven. Ik vreesde toen ik aantrad dat men een grote gelijkshakelingsoperatie wou doorvoeren. Daar heb ik me echt tegen verzet.'

Waar zit dat fundamenteel verschil dan?

'Naar de buitenwereld toe is hier altijd een 'rector' geweest. Vroeger was de campusrector zelfs lid van de VLIR (*Vlaamse Interuniversitaire raad, red!*)! Men heeft daar dan een vicerector van gemaakt. Het is belangrijk dat men naar buiten toe met gezag kan spreken. Die titel geeft gezag.'

'Ten tweede, en dat is niet denigrerend bedoeld, hebben wij geen hogeschool-verleden. Ik heb kunnen vaststellen als academisch beheerder van Brugge en Oostende dat daar toch een andere mentaliteit heerst. Dat is niet slechter of beter, maar de academische cultuur is wel anders.'

Is het dan niet de bedoeling die cultuur te 'academiseren'?

'Natuurlijk. Maar dat is geen argument om de historische verworvenheid op te geven. Dit is een unieke, comprehensieve campus. We moeten dat echt zo houden.'

Kulak als zandloper

Wat beschouwt u als uw grote realisaties?

'Ik heb geprobeerd om duidelijk te maken dat de Kulak niet alleen een proeftuintje is met opstapmogelijkheden naar de Leuvense campus. De Kulak is veel meer dan dat. Neem het fundamenteel onderzoek: op dat vlak zijn we er sterk op vooruitgegaan. We zijn ook niet alleen een opstapcampus, maar ook uit een uitstapcampus. Er lopen hier zeventig tot honderd doctoraatsstudenten rond!'

'Ik had hier een soort zandloper-model in gedachten: er is een rekrutering aan de basis en specialisering aan de top.

Mijn filosofie is dat je moet uitgaan van het feit dat alle hogescholen en universiteiten nog steeds zeer regionaal rekruteren. Men heeft in Vlaanderen echter een beleid gemaakt waarmee onderwijsbevoegdheden, om de lieve institutionele vrede te bewaren, arrondissementeel bepaald zijn. Daar is de Kulak het slachtoffer van.'

Ze kan binnen de bestaande wetgeving niet groeien?

'De Kulak moet proberen om binnen dat keurslijf zijn ding te doen. Waarom bijvoorbeeld niet aan antennes werken, die *matchen* met de noden en niches van de regio? Je kunt die niches heel concreet organiseren in uitstroomrichtingen.'

Zoals in masters of manama's?

'Daar kun je over discussiëren. West-Vlaanderen is bijvoorbeeld een zeer ondernemende provincie en dus heeft men hier ingenieurs nodig. Dus moet je op zeer specifieke niches gaan focussen.'

Hoe kan de Kulak daar concreet meerwaarde bieden?

'Wat Kulak betreft is er het segment van educatieve technologie, maar ook de onderzoeks-

spierpunten als nieuwe materialen of voeding voor de ingenieurs. Er zijn mogelijkheden genoeg.'

'Wij hebben op dit moment echter geen bevoegdheid voor masters na masters. Om dat te hebben, moet je dus al de Vlaamse regelgeving veranderen. Dat zijn allemaal ideeën waar ik nu niets meer mee kan doen, maar ik ben altijd bereid om daar advies over te geven.'

Ziet u naast de realisaties ook een aantal gemiste kansen?

'Ik heb niet de indruk dat we kansen hebben gemist. Als we voorzetten hebben gekregen, dan hebben we die doelpunten afgemaakt. Ik heb het natuurlijk niet voor niks gekregen. Dat is bevochten tegenover mijn collega's in het GeBu (*Gemeenschappelijk Bureau, de facto het hoogste beslissingsorgaan van de KU Leuven, red.*)'

'Ik heb ook altijd veel steun gekregen van de rector, dat moeten we niet ontkennen. Hij is West-Vlaanderen erg genegen. Torfs is tijdens zijn beleidsperiode hier twee of zelfs drie keer meer geweest dan zijn voorgangers samen.'

Heeft Rik Torfs meer gedaan voor Kulak dan voorgaande rectoren?

'We waren natuurlijk een ploeg, dus de invloed van de rector is wat moeilijk om te bepalen. Beleid aan een univer-

siteit is een continu gegeven. Veel projecten die worden opgestart, zijn langademiger dan die kortademige periode van vier jaar.'

'Ik denk dat ik een bruggenbouwer ben geweest. Dat ik het interne geruzie, als dat er al zou geweest zijn, heb stilgelegd. Ik heb met een goed team gewerkt. Ik heb geprobeerd om, zoals het ook in het programma van Rik Torfs stond,

'Ik denk dat ik een bruggenbouwer ben geweest. Dat ik het interne geruzie, als dat er al zou geweest zijn, heb stilgelegd'

'met hart en ziel' samen met mensen de universiteit een menselijk gelaat te geven. Dat heeft ons geen windeieren gelegd. Ik denk dat het personeel zeer tevreden is. Hetzelfde geldt voor de studenten, al hebben ze mij misschien iets te veel als een opa beschouwd.' (*lacht*)

'Ik heb ook heel veel tijd gependend in de representatie van de Kulak naar buiten toe. Ik heb het voordeel dat ik een kind van de streek ben en dus de gevoeligheden ken. Ook in Brugge, waar het niet evident is dat een Kortrijkzaan aan het hoofd staat, heb ik mij nooit arrogant opgesteld. Alle verkeerde stereotypen die men over mij had, zoals dat ik een droge onderzoeker zou zijn die niets kent van beleid, heb ik kunnen doorprikken.'

'Ik heb ook de Kulak in Leuven goed gerepresenteerd, ik heb bijvoorbeeld heel weinig vergaderingen moeten missen. Want als je als Kulak niet gezien wordt in Leuven, dan ben je gezien. We liggen in de periferie, en uit het oog is uit het hart.'

U hebt heel sterk ingezet op het merk 'Kulak', en misschien te weinig op 'KU Leuven'. Is dat Kulak-gevoel niet te overheersend? Puur qua naam, had de Kulak niet gewoon KU Leuven campus Kortrijk moeten heten, zoals de andere campussen?

'Stel dat je de naam Kulak afschaft, dan verlies je een kwaliteitsmerk dat in de streek is ingeburgerd. Het is ooit vroeger geprobeerd om de naam aan te passen. Het idee was om de 'A' uit de Kulak te schrappen en dus 'Kulk' te schrijven. Men is daar moeten van terugkeren, want iedereen bleef Kulak zeggen. Ik heb ook gestreden om het logo te behouden, omdat juist daarmee die specifieke identiteit van deze campus tegenover de andere onderstreept wordt.'

Tot slot: wat gaat u doen na uw emeritaat?

'Ik moet pas volgend jaar op emeritaat. Ik vermoed dat die overgang moeilijker zal zijn dan nu. Ik wist toch dat ik ging stoppen met het vicerectorschap. We moeten zien hoe het nog verder verloopt, maar ik denk aan een sabbatical. Ik zal ook nog één vak blijven geven.'

'Ik heb geen bestuursfunctie meer volgend jaar, dus ik zal ook niet in de weg lopen van mijn opvolger. Ik vind wel iets anders om mij mee bezig te houden.' (*lacht*)

'Rik Torfs is West-Vlaanderen erg genegen'

Te land, ter zee en in de lucht

Beeld Anneleen van Kuyck, Zourab Moussaev, Caroline de Buzzaccarini en Paul-Emmanuel Demeyere

REEKS: WAAR IS DA FEESTJE?!

Tanks en trauma's

Arctische voertuigen, onsterfelijke legioenen en integere herdenkingen. Op 9 mei vierde Rusland zijn Dag van de Overwinning. Een spektakel van Moskou tot Vladivostok.

Voor de eerste keer in tien jaar bleven de straaljagers aan de grond. Oorzaak: sneeuwwolven boven Moskou. En dat in mei. Zonde voor wie geen plaats had langs het Moskovitische defilé.

Op 9 mei marcheerden militaire colonnes door de straten van 26 Russische steden. Het was Ruslands Dag van de Overwinning. 72 jaar geleden overwon de Sovjet-Unie nazi-Duitsland in de Grote Vaderlandse Oorlog.

Het militaire vertoon werd aangevuld met speeches en plechtigheden. In Moskou

Oorlogstrauma

Maar het blijft dubbel. Liza, Russische studente aan de KU Leuven: 'Het is een vrije dag, maar die gebruik je niet om te feesten. Het is een herdenkingsdag. We herdenken de offers die onze grootouders hebben gebracht.'

Het oostfront was een humanitair cataclysm zonder weerga. Pas na vier bloedige oorlogsjaren capituleerde Duitsland. Grote

ouder die is geraakt door de oorlog.' Op 9 mei worden die verhalen weer bovengehaald.

Als collectief geheugensteuntje wordt sinds drie jaar een speciale mars gehouden, na de defilés. Jongeren wandelen met de afbeeldingen van familieleden die meestreden in de Grote Vaderlandse Oorlog. De processie werd het Onsterfelijke Legioen gedoopt.

Dogmatische ondertoon

Overwinningdag werd reeds gevierd in de Sovjet-Unie, maar kende na de val van de muur in '89 een periode van verwaarlozing. Er was chaos. Het regime Jeltsin had grotere kopzorgen. Maar onder Poetin is er een heropleving.

Volgens Alexey, afkomstig uit Koergan, is dit niet onlogisch. 'De jonge Russische Federatie ontbeert een ontstaansmythe. De officiële Russische feestdag heeft geen wortel geschoten in de harten van het volk en wordt thuis niet gevierd, zoals bijvoorbeeld *Independence Day* in de V.S.' De Dag van de Overwinning wordt daarentegen herinnerd in de hele federatie.

Maar er is meer. Alexey vindt dat de herdenking wordt gebruikt door het regime. 'Soms is

'Het is een vrije dag, maar die gebruik je niet om te feesten'

LIZA
RUSSISCHE STUDENTE AAN
DE KU LEUVEN

het wansmakelijk. Verloren symboliek wordt gerecycleerd en het hele gebeuren krijgt een sacrale, dogmatische ondertoon.' Het accent verschoof van 'nooit meer oorlog' naar 'met ons wil je geen oorlog'.

Ook wereldleiders waren dit jaar zoek. Vroeger zakte een aanzienlijke delegatie staatshoofden af naar de Russische hoofdstad. Nu blijft het Kremlin, afgezien van enkele mindere goden, opmerkelijk leeg. (Leonard Boon)

Het accent verschoof van 'nooit meer oorlog' naar 'met ons wil je geen oorlog'

stonden popartiesten te springen in uniformen van de Tweede Wereldoorlog. Het spektakel werd live gevolgd vanuit talloze Russische huiskamers.

Vergelijk het niet met de 21ste juli in België. De 9de mei is een aangrijpende en dramatische gebeurtenis in Rusland. Iedereen viert mee, zowel jong als oud. VK, de Russische Facebook, barst van de posts.

delen van Oost-Europa en de Sovjet-Unie lagen in puin. Het oostfront blijft met twintig miljoen slachtoffers het grootste slagveld in de geschiedenis. (Jawel: twintig *miljoen*.)

Professor Ria Laenen, Ruslandkenner, wijst op het trauma dat achterblijft na zo een verschrikking. 'Het is immens. Ieder gezin in Rusland heeft wel een verhaal over een groot-

De wereld rond op zoek naar studentennieuws

Tekst Simon Thys

Kameroen - Dodelijke protesten

Sinds oktober gaan leerkrachten en studenten niet meer naar school. Advocaten, leerkrachten en studenten staken en protesteren in Zuidwest- en Noordwest-Kameroen tegen het gebruik van Frans in rechtszalen en scholen, en de tewerkstelling van mensen in rechtszalen die de Britse gemeenschappelijke wetgeving niet verstaan. In het zuidwesten en noordwesten bevinden zich namelijk de Engelsprekende provincies.

Er zijn minstens twee, vermoedelijk vier, mensen gestorven tijdens protesten in de noordwesterse stad Bamenda. De Kameroense overheid ontkent het buitensporige geweld van het leger en de politie.

Naast het gewelddadige optreden tegen demonstranten is ook het internet al drie maanden afgesloten in de regio's. De VN heeft in februari de overheid opgeroepen om het internet te herstellen, zonder weinig resultaat momenteel.

Marokko - 'Sex for marks'

Studenten aan de Abdelmalek Essaâdi universiteit vragen onderzoek naar de aantijgingen tegen een professor die vrouwelijke studenten hoge punten heeft beloofd in ruil voor seksuele handelingen.

De aantijgingen kwamen op 27 april aan het licht wanneer een student een Facebookpagina aanmaakte waarop hij conversaties en foto's publiceerde met de vermeende professor. De man zou een groep studentes hebben verzocht om seks met hem te hebben in ruil voor hoge punten voor wiskunde.

De Nationale Unie van Marokkaanse Studenten van de faculteit Wetenschappen in Tetouan riep op 28 april op tot een dringend onderzoek. In het statement stelde de unie dat het schandaal 'tegen het principe ingaat van gelijke kansen en campusethiek' en 'de reputatie van de faculteit schaadt en de geloofwaardigheid van universitaire studies.' Op dezelfde dag protesteerden de studenten aan de faculteit.

Het *sex for marks*-schandaal brengt de bezorgdheden opnieuw naar boven rond seksuele intimidatie aan Marokkaanse universiteiten.

Pakistan - HRW roept op om scholen te beschermen

In april benoemde de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, Malala Yousafzai, de 19-jarige Pakistaanse Nobelprijs winnaar voor de Vrede, tot een VN Messenger of Peace om onderwijs voor meisjes te promoten.

Human Rights Watch (HRW) steunt dit en roept de Pakistaanse overheid op om scholen te beschermen. Scholen en universiteiten zijn in Pakistan vaak het doelwit van terroristische aanslagen als symbolen van de overheid. Daarnaast willen ze zo ook uitsluiting bevorderen omdat er geen schoolgang meer is.

Volgens de Global Terrorism Database waren er 867 aanvallen op onderwijsinstellingen in Pakistan tussen 2007 en 2015. Dat resulteerde in 392 doden en 724 gewonden.

Fietsbeleid KU Leuven mag versnelling hoger

Aan de KU Leuven krijg je geen fietsvergoeding, wel een KU Leuven-fiets die je van de universiteit kunt lenen voor je woon-werkverkeer. Maar niet iedereen is zo opgezet met dat systeem.

Tekst Nora Sleiderink en Basil Saen

Beeld Quinn Vermeersch en Anneleen van Kuyck

De KU Leuven-fiets, of de zogeheten 2WD-fiets, is onder tusschen een vaste waarde in het Leuvense straatbeeld. Personeelsleden van onze universiteit kunnen kiezen voor deze gratis dienstfiets, maar enkel onder strikte voorwaarden. Elke andere Vlaamse onderwijsinstelling koos voor een alternatieve regeling en keert een fietsvergoeding uit aan het peddelend personeel.

Woon-Werk, Dienst-Dienst

Leuven zet in op een duurzaam mobiliteitsbeleid. Onze universiteit gaat daarin mee, en heeft in 2007 een fietsbeleid op poten gezet waarin de 2WD-fiets centraal staat. De 2WD-fiets is een stadsfiets die gratis kan worden gebruikt door elk personeelslid van de KU Leuven, voor het Woon-Werkverkeer en voor korte verplaatsingen van Dienst naar Dienst (twee keer W, twee keer D, vandaar 2WD). Niet enkel de fiets zelf is gratis, maar ook onderhoud en herstellingen kosten de werknemer niets. De vzw Velo, een sociaal-economische organisatie, voert deze werken uit. Om het 2WD-project te realiseren, kreeg de KU Leuven in 2007 512.440 euro aan subsidies van de Vlaamse overheid.

In Leuven geen fietsvergoeding, tot spijt van wie het benijdt

Aan het gebruik van de 2WD-fiets zijn echter ook verplichtingen verbonden. De gebruiker engageert zich om met de fiets naar het werk te komen, en stemt er bovendien mee in dat collega's de fiets tijdens de diensturen kunnen gebruiken. Enkel wanneer je de fiets zelf nodig hebt, kan je het gebruik ervan door een collega weigeren.

Een tweede voorwaarde geldt voor de autogebruikers, die hun recht op gratis parkeren moeten afstaan wanneer ze gebruik maken van het 2WD-systeem. Een van de grootste beperkingen van de regeling treft echter de gebruikers van het openbaar vervoer. Volgens het 2WD-reglement mag de fiets immers niet worden gebruikt in het 'voortraject', het traject van woonplaats naar station. In combinatie met het openbaar vervoer kan de fiets dus enkel worden gebruikt tussen het station en de werkplaats, het 'natraject'. Op die manier blijft de fiets beschikbaar op de campus voor collega's die er tijdens de diensturen gebruik van willen maken.

Misbruik en sociale controle

Nochtans kan het ook anders: aan de overige Vlaamse onderwijsinstellingen krijgen personeelsleden geen fiets, maar wel een klein bedrag (rond de 20 eurocent) voor elke kilometer die ze met de fiets afleggen. Deze fietsvergoeding zou niet enkel de aankoop en het onderhoud van de fiets dekken, maar vergoedt daarenboven ook alle bijkomende kosten (zoals de aankoop van een fietshelm).

Aan de KU Leuven heeft men de fietsvergoeding echter afgezworen. Volgens Bert Overlaet, directeur van de personeelsdienst, is een fietsvergoeding in het voortraject vatbaar voor misbruik. Men kan immers niet controleren of iemand zich effectief met de fiets verplaatst. Pieter Van Vooren, Milieuadviseur Mobiliteit en Energie van de UGent, waar men wel een fietsvergoeding uitkeert, erkent dit probleem: 'We kunnen dat niet echt nagaan, de enige mogelijke controle is een soort sociale controle.'

In Leuven geen fietsvergoeding dus, tot spijt van wie het benijdt. Een opvallende uitzondering geldt echter voor campus Brussel. Hoewel onderwijs een gemeenschapsmaterie is, kregen de Vlaamse universiteiten het geld voor een

'De enige mogelijke controle is een soort sociale controle'

PIETER VAN VOOREN
MILIEUADVISEUR MOBILITEIT EN ENERGIE VAN DE UGENT

fietsvergoeding van het Vlaams Gewest, als onderdeel van het mobiliteitsbeleid. De Brusselse universiteiten, de VUB en de vroegere KUB (Katholieke Universiteit Brussel) vielen hierdoor uit de boot. Zij moesten een eventuele fietsvergoeding uit die algemene middelen betalen.

De VUB spande daardoor een zaak aan wegens discriminatie - en won. Al zorgde dat wellicht voor het omgekeerde effect dan gewenst: om de ongelijkheid weg te werken, werd besloten geen enkele universiteit nog de fietsvergoeding gewestelijk toe te kennen. De universiteiten zijn vrij in hun keuze om vanuit hun algemene middelen een fietsvergoeding te organiseren. De KU Leuven deed dat niet, de KUB wel.

In 2013 werd de KUB (ondertussen eigenlijk al onderdeel van de HUB) een Brusselse campus van de KU Leuven. De fietsvergoeding vormde voor het ZAP (Zelfstandig Academisch Personeel) van Brussel echter een verworven recht, waar juridisch niet aan geraakt kan worden. Dat betekent dat deze tiental personen als enige van heel het KU Leuven-proffencorps niet onder het systeem van de 2WD-fietsen vallen.

De fiets moet beschikbaar zijn op de campus voor collega's die er tijdens de diensturen gebruik van willen maken

werkend systeem. Momenteel rijden er zo'n 4.000 fietsen rond.' De Brucker meent echter dat niet enkel het aspect duurzaamheid in rekening dient te worden gebracht: 'Het milieu is natuurlijk belangrijk, uiteraard moet dat spelen, maar de KU Leuven moet echter ook naar haar HR-beleid kijken.'

Ondertussen heeft de KU Leuven ook de E-2WD voorgesteld: de elektrische versie van de dienstfiets. In tegenstelling tot de traditionele tweewieler, kost deze elektrische variant 11 euro per maand. Een elektrische

fiets is een betere optie voor personeelsleden die grotere afstanden moeten afleggen. Zo wordt de drempel om met de fiets te gaan (zeker voor wie bergop moet) verlaagd.

Logge stadsfiets

Volgens de socialistische ABVV pleit de meerderheid van het personeel voor de invoering van de fietsvergoeding aan de rest van KU Leuven. De 2WD-fiets moet volgens hen worden afgeschaft. Professor Klaas De Brucker, werknemersafgevaardigde in de Ondernemingsraad van KU Leuven namens ABVV, benadrukt dat de huidige fietsen enkel geschikt zijn voor verplaatsingen binnen de Leuvense stadsring: 'De 2WD-fietsen zijn logge stadsfietsen. Ze zijn enkel geschikt om binnen de ring te rijden. Als men verder rijdt, zijn ze totaal ongeschikt, want te zwaar.'

Overlaet is wel overtuigd van de werking van de huidige regeling: 'Vanuit het duurzaamheidsperspectief is het een goed

Aan andere Vlaamse onderwijsinstellingen krijgen personeelsleden een fietsvergoeding

Ode aan de Vlaamse klucht

IFTF RECENSIE
WINA

Is het IFTf wel de geschikte plek voor een kopie van Vlaams kolderiek parochietheater?

Met een bijzonder komische ode aan de Vlaamse klucht zorgde Wina voor een zeer vermakelijk slot van het IFTf-seizoen.

Tekst Simon Bellens
Beeld Anke Lips

Voor *Anders bekeken* houden de wiskunde-, informatica- en fysicastudenten het op eenvoudige rekwisieten. Zonder opsmuk lijkt de gedrochtelijke Koelisse perfect op het gemiddelde Vlaamse dorpszaaltje. Komt dat Wina even goed uit, want dat is precies de setting die het stuk nodig heeft.

In een kneuterig dorpje heeft Gene Van Roey grootse artistieke plannen. Zijn opvoering van Shakespeares *De getemde feeke*s moet de 75ste verjaardag van de lokale theatervereniging Spel na arbeid in de verf zetten. Helaas werken de dorpelingen, evenals de acteurs, daar niet aan mee. Consternatie en reuring.

Vintage Hoedemaekers

Was het trouwens een speldenprikje of een jammerlijk accidentje dat het IFTf daarmee eindigde zoals het begonnen was? Net als Apollon en Chemika was de klassieker van Shakespeare immers het uitgangspunt voor een humoristische raamver telling. De versie van Wina ontsproot weliswaar niet aan de eigen vertelkunst, maar aan de pen van de koning van de Vlaamse klucht, Luuk Hoedemaekers.

Je kent hem niet, maar je hoeft hem slechts één keer te googelen om je van zijn cultstatus te vergewissen. Op zijn palmares prijken illustere titels als *De Godmother* en *De Rode Duivelinnen gaan naar Spanje*. Stukken die niets anders willen dan de modale Vlaming een amusante avond te bezorgen: 'T woa vree' ghoed, 'k è kost'lek ghelachn.' Naar verluidt kwam de gevierde auteur op de première kijken. Ze zeggen dat hij het goed vond.

Ieder zieltje het juiste typeetje

Deze recensent is een nors en misnoegd man, dat is geweten. Niettemin zou hij de waarheid geweld aandoen als hij niet toegaf dat hij ook daadwerkelijk kostelijk gelachen heeft. In alle eerlijkheid, dit was een van de meest verzorgde en entertai-

nende voorstellingen van deze editie van het theaterfestival, een plezierige afsluiter.

Misschien verbaast het, aangezien Wina de voorbije jaren niet zijn beste werk bracht, maar echt alle spelers leverden een uiterst aangename podiumprestatie. Stuk voor stuk geloofden ze in hun rol en gaven ze blijk van enthousiasme. Dat is niet in het minst de verdienste van de regisseur, die iedereen van een passende rol voorzag.

Zo speelde Alexander Van Werde een zodanig irritant en kleinburgerlijk ventje dat het bijna onmogelijk is om je voor te stellen dat hij in het echte leven sympathiek zou zijn - en dat is een compliment. Simon Dirickx bepaalde als Gene Van Roey knap het tempo van de avond, terwijl Marieke Goyvaerts en Isabelle Sprenger elkaar voortdurend met overtuiging een tong draaiden op de achtergrond.

De mooiste bloemen zijn echter voor Jari Peepkorn. Als dorpsidiot en dronkenlap schittert hij van begin tot eind. In een prachtige beschonken, maar wijze monoloog toont hij dat de wetenschappers ook vandaag nog weten wie Blaise Pascal is.

Toegegeven, de moppendoos van Wina was na de pauze een beetje uitgeput, maar van een heus stilvallen was gelukkig geen sprake.

De recensent stelt zich echter steeds de vraag: 'Hoe welwillend moet ik kijken?' Uiterst welwillend uiteraard, maar als je bereid bent om telkens voorbij de kritiek te gaan, waar kan je dan als criticus nog voor staan? Is het IFTf wel de geschikte plek voor een (weliswaar geslaagde) kopie van Vlaams kolderiek parochietheater? De gebruikelijke vrouwonvriendelijkheden, de doodgewone esthetiek. Dit soort theater is zogezegd apolitic, maar er gaat een ontzettend ideologisch effect van uit. Niet dat het geen bestaansrecht heeft, maar horen kritische studenten - de intellectuelen van morgen - niet met jonge kracht de gevestigde orde uit te dagen?

Uiteindelijk stimuleer je zelf de welwillendheid van de kijker. Hoe persoonlijker je spel, hoe welwillender het publiek. Een goede grap is zilver, waaghalzerij is goud.

IFTF RECENSIE: LBK & BIOS Shakespeare op stelten

Als afsluiter van deze editie brachten ook LBK en Bios hun stuk op de planken. Het werd een bij momenten bijzonder grappige, ietwat warrige, moderne versie van Shakespeares *Midzomernachtsdroom*.

Tekst Hanne Van Espen
Beeld Zourab Moussaev

Dit IFTf-jaar bracht een rijke oogst, met daarbij ook enkele nieuwe kringen. LBK en Bios bundelden voor het eerst hun krachten om een zelfgeschreven bewerking van *Midzomernachtsdroom* te brengen. Shakespeare in een modern jasje, dat kan ons altijd benieuwen.

Het doelpubliek werd vlot bediend, met veel studentikoze mopjes en een Leuvense setting. Het verhaal zelf bevat vooral veel romantische intriges - mensen die eerst wel verliefd zijn op elkaar en dan op iemand anders en dan toch weer op elkaar - al dan niet met de hulp van een toverdrankje van de goden. Dit alles werd geregeld met een vingerknip stilgelegd omdat Puck, een moderne sater, commentaar wou geven of nood had aan nog meer intriges. Er fladderden ook nog wat elfen rond, en een aantal bouwvakkers die een toneelstuk repeteerden/opvoerden.

Het klinkt verwarrend, en dat was het ook een beetje. Want net zoals de elfen fladderde het verhaal wat van hier naar daar. Iets meer stroomlijn had wellicht een samenhangender resultaat opgeleverd.

Dat werd echter ruimschoots goedge maakt door het spelplezier op scène. Alle acteurs voelden zich duidelijk in hun element op het podium en ook de regie zat goed. Eén klein minpuntje: soms was de tekst achteraan niet zo verstaanbaar, al vermoeden we dat dat gedeeltelijk aan de zaal ligt. De inkleding en kostumering vormden een mooi geheel, maar het was vooral de muzikale bijdrage die voor een *finishing touch* zorgde. Enkele liedjes en een hilarisch dansje waren een grote meerwaarde.

Er werd sowieso behoorlijk wat afgelachen - vooral het Trumpmasker was een goede vondst. Daardoor viel ook het ontbreken van een ietwat diepgaander verhaal of thema minder op. Dat nam niet weg dat het stuk af en toe wat inzakte door gebrek aan spanningsboog. Daardoor duurde het ook te lang - tot het volgende hilarische mopje kwam, dan toch.

Helaas vonden wij deze versie van *Midzomernachtsdroom* ook heel misogyn. De vrouwelijke personages hingen voornamelijk aan de arm van hun geliefde, of waren zo wanhopig dat ze als een hondje achter hun onbeantwoorde liefde aanliepen. Koosnaampjes als 'mijn sappig kippenvleugeltje', 'bitterballe-

tje' of 'kruidig vleessatéke', die achteraf degradeerden tot 'vieze vuile eurodeal' klinken misschien grappig, maar zijn ook heel objectiverend. Te meer omdat het meisje het niet had over 'mijn curryworstje', laat staan 'gij vette cervela'. Voor volgend jaar bestellen wij alvast enkele sterke vrouwelijke personages.

Gelukkig is dat niet waarom mensen naar IFTf komen kijken. Wie naar LBK & Bios kwam, had een leuke avond met veel *inside jokes* over biologie en wetenschap, en kon twee uur lang kijken naar enthousiaste spelers die er zelf ook van genoten. Daarvoor komen wij graag volgend jaar terug.

De acteurs voelden zich in hun element op het podium

Babylons Literaire Prijs viert jubileum

De voorronde van het Eurovisiesongfestival, de rectorverkiezing of toch maar de Literaire Prijs? De keuzestress op dinsdag 9 mei was compleet. Wij gingen voor een échte streling van het oor.

Tekst Steffie Geysens

Beeld Kalina De Blauwe en Rense Verweerden

De 40ste jubileumeditie van Babylons Interuniversitaire Literaire Prijs vond plaats in de promotiezaal van de Universiteitshal. De prijs is best prestigieus te noemen, en met het oudste nog verschijnende Nederlandstalige literaire tijdschrift DW B als partner blijkt het een uitgelezen kans voor laureaten om zich te lanceren in de literatuur.

Bij het binnenkomen van de zaal klonken er licht experimentele deuntjes van Gustav Leo. De opbouwende spanning leek rechtstreeks te zijn overgewaaid van de rectorverkiezing, enkele zalen verderop. De Literaire Prijs telde dit jaar 103 inzendingen, waarvan 54 keer poëzie en 49 keer proza. Opmerkelijk is dat 15 inzendingen van de Nederlandse overburen komen.

Een boot timmeren

Het hart van menig letterkundige begon plots sneller te slaan toen de vader van de term 'Verkavelingsvlaams', Geert van Istendael, het podium betrad. Hij bracht een verrassend actueel essay uit 1999. Vervolgens dwong dichteres Charlotte Van den Broeck ons *Handleiding om een boot te timmeren* tot een visualisatie van het gebeuren, terwijl oud-laureaat Jens Meijen, ondanks zijn jeugdige leeftijd een ervaren rot in het vak, een aardig realistisch stuk proza bracht.

'Er is poëzie op komst!' waarschuwde Charles Ducal ons meermaals. De introductie van de oud-Dichter des Vaderlands deed ons spontaan denken aan Wim Helsen's *Vrienden van de poëzie*. Ducal schiep duidelijk plezier in het voordragen uit

zijn impressionant oeuvre, hoewel er bij de aanvang van zijn zevende gedicht toch een eerste zucht klonk vanuit de zaal.

Het welgekomen muzikaal intermezzo van Gustav Leo leek op de betere Marquee-act op Werchter, met het verschil dat het publiek zich niet op gras maar in stoffen rode fauteuils gesetteld had, en hunkerde naar cava in plaats van een pintje. Wie er trouwens in slaagt om Hugo Claus in zijn bindteksten te verwerken, hoort zonder twijfel thuis op een avond als deze.

'Er is poëzie op komst!' waarschuwde Charles Ducal ons meermaals

geëmotioneerde en dankbare Simon Vermeulen, die op zeer overtuigende wijze zijn mysterieus-melancholische tekst *Ba voorlas*.

Emmanuelle Gernay won de derde prijs poëzie dankzij een 'verrassend eindrijm' en de 'ambachtelijkheid' van haar gedichten. Op de tweede plaats eindigde Elianne Van Elderen, wier gedicht rake zinnen bevat à la 'Het gaatje in mijn sok is nog te klein, zoals wij te jong, om te leren, houden'.

De Nederlandse Marlies Smeenge, winnares proza, bracht een interessant stuk met als titel *Op Jezus*. Zij maakte van een schijnbaar banaal onderwerp als feestende jongeren een 'verrassend en herkenbaar' stuk, 'vermengd met culturele clichés'.

De nieuwe Saskia De Coster

Dan de prijzen. Manon Struys werd derde in de categorie proza met het stuk *Ay arriba, por ti seré*, geprezen voor zijn 'effectieve suggestiviteit' en 'maturiteit'.

De tweede plaats ging naar een

Tot slot kroonde de jury Gilles Michiels tot winnaar poëzie. Zijn reeks *Luchtlenigheid* is volgens hen 'trefzeker', 'barstend van betekenis', en doorspekt met 'interessant taalgebruik'.

Heeft de nieuwe lichter van de Literaire Prijs het potentieel om in de voetsporen te treden van beroemde ex-laureaten zoals Saskia De Coster en Bert Gabriëls? Dat moet nog blijken. In elk geval bood de uitreiking van deze Literaire Prijs inspiratie en is ze, ondanks het nichepubliek, voor iedereen die proza en poëzie toch ietwat kan smaken best toegankelijk.

KRUISBESTUIVING TUSSEN KUNST EN WETENSCHAP

PiLoT¹ neemt hoge vlucht

Save the date, want onder de noemer PiLoT¹ stappen kunst en wetenschap aan de KU Leuven in het huwelijksbootje. De allereerste tentoonstelling van dit verbond vindt plaats van 18 tot 28 mei in STUK.

Tekst Anneka Robeyns

'Kunst en wetenschap kunnen elkaar optillen!' Met die slogan werd begin vorig academiejaar een samenwerking op poten gezet tussen wetenschappers van KU Leuven en kunstenaars uit de hogere graad van SLAC (Stedelijke Leuvense Academie). Op 18 mei neemt de pilooteditie van PiLoT¹ een hoge vlucht, wanneer de werken voor het grote publiek worden tentoongesteld in STUK.

Chaostheorie

Geïnspireerd door een wederzijdse kruisbestuiving werkten wetenschappers en kunstenaars een jaar lang samen rond een thema waarin een ontmoeting tussen de twee disciplines mogelijk werd. Voor de eerste editie van PiLoT¹ kwam het thema 'chaos' al snel uit de bus. Wat aanvankelijk voorgesteld werd vanuit het SLAC, bleek de perfecte brug tussen twee werelden.

'Chaos is een fenomeen dat binnen alle wetenschappen een rol speelt. Binnen de wiskunde heb je zelfs de chaostheorie', zegt Katrien Kolenberg, die PiLoT¹ coördineert. 'Chaos betekent dat hele kleine veranderingen aan een begintoestand enorm verschillende resultaten kunnen voortbrengen.'

'Ook in de sterren die ik bestudeer zijn chaotische fenomenen in het spel.' Kolenberg is naast coördinator van PiLoT¹ astrofysicus. 'Anderzijds is chaos natuurlijk ook deel van het creatieproces', klinkt het vervolgens bij SLAC-coördinator en -docent Bea Albers.

Kristallisatie in een kunstwerk

Met meer dan 40 samenwerkingen tussen kunstenaars en wetenschappers uit verschillende disciplines (gaande van psychologie tot biochemie) is PiLoT¹ een echt experiment. Tijdens een ontmoetingsevenement in oktober stelden kandidaten zich voor aan elkaar en verwoordden ze wat 'chaos' voor hen

betekent. Zo groeiden ze organisch uit tot een veertigtal duo's en trio's.

Het maakt het project anders dan bijvoorbeeld Artefact, het jaarlijks kunstenfestival rond hedendaagse kunst en actualiteit. 'PiLoT¹ is begonnen als een experiment. Het heeft geen precedent aan de KU Leuven, het samenbrengen van mensen uit verschillende disciplines en het zowel wetenschappelijk als artistiek laten werken rond één thema', vertelt Kolenberg. 'In tegenstelling tot bijvoorbeeld Artefact worden hier de kunstwerken ook niet op voorhand geselecteerd.'

'De middelen voor PiLoT¹ waren anders en ook de tijdspanne was redelijk kort vergeleken met Artefact. Daarnaast is het zo dat SLAC deeltijds kunstonderwijs levert en dus een etiket krijgt van 'niet-professionele' kunstenaars. We hebben echter ook mensen met ambitie om verder te werken. Bij Artefact zijn er mensen die hun plaats in de kunstwereld al verworven hebben, maar hier is dat nog niet het geval', vult Albers aan. 'Bij PiLoT¹ gaat het vooral om het proces. De tentoonstelling heeft ook geen curator. Het traject werd wel omkaderd en gestuurd, maar dat is niet hetzelfde.'

Een essentiële kruisbestuiving

Wat kunnen kunst en wetenschap voor elkaar betekenen, lijkt een niet onbelangrijke vraag

binnen de samenwerking. In de woorden van Kolenberg: 'Kunst grijpt mensen vaak op een zeer gevoelsmatige manier aan. Een kunstwerk spreekt aan of niet. Maar bij wetenschap maken mensen zulke connotatie niet, het moet gewoon juist zijn. Terwijl wetenschap ook een zoektocht is. Kunst kan in dat opzicht veel betekenen. Want het maakt wetenschap laagdrempeliger en het kan de menselijke aspecten van wetenschap naar buiten brengen.'

'De samenwerking was ook nuttig omdat het wetenschappers helpt om op een andere manier over hun werk te praten, en ze krijgen er zelf mogelijk ook veel ideeën van terug. Neem nu bijvoorbeeld de samenwerking tussen een deelnemende fotograaf, een schilder en experimenteel psycholoog Johan Wagemans. Op basis van de ontstane kunstwerken ontwikkelde Wagemans een wetenschappelijk experiment dat de perceptie van chaos analyseert bij mensen.'

Aan de andere kant klinkt hetzelfde verhaal: 'Als SLAC-docent merk ik dat er veel poëzie, vraagtekens en menselijkheden aanwezig zijn in de wetenschap en anderzijds dat er in de kunsten ook een nood is aan verklaring, structuur, kennis en waarheid. Het draait eigenlijk om het niet-weten een plaats proberen geven binnen beide disciplines en daarbuiten', aldus Albers.

BBQ FEST

join us
★ for this great barbecue festival ★

Week 1	Week 2	Week 3
Di 2 Mei Alma 3 (M)	Ma 8 Mei Alma 3 (M + A)	Ma 15 Mei Alma 3 (M + A)
Woe 3 Mei Alma 1 (M + A)	Di 9 Mei Pauscollege (A)	Di 16 Mei † Academisch kwartier (M)
Do 4 Mei De Moete (M)	Woe 10 Mei Alma 1 (M + A)	Woe 17 Mei Alma 1 (M + A)
	Do 11 Mei † Academisch kwartier (M)	

M = middag
A = Avond

Belgian | Mexican | American

WWW.ALMA.BE | f/ALMAKULEUVEN | @ALMAKULEUVEN

AL 15 JAAR DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

F U I F Z A A L

BOEK NU AL VOOR VOLGENDE ACADEMIEJAAR!

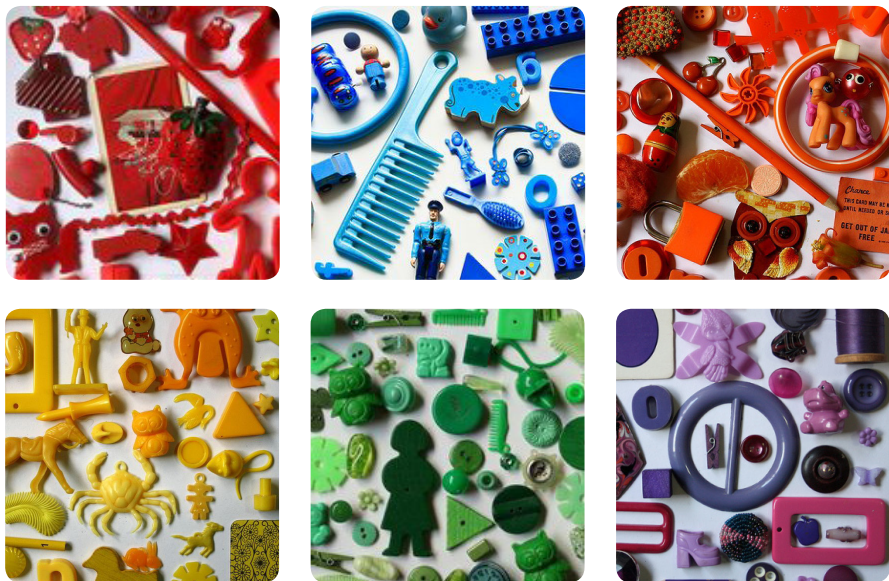
365 PER AVOND, 260 EURO TIJDENS HET WEEKEND OF VOOR KRINGEN DIE AANGESLOTEN ZIJN BIJ LOKO, OF 180 EURO VOOR EEN CANTUS

Bij elke vierde fuif van een vereniging binnen het zelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. Dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

CENTJE BIJVERDIENEN? WIJ ZOEKEN STEEDS AVONDVERANTWOORDELIJEN.

RESERVATIES EN INLICHTINGEN: 016/22.31.09 OF ALBATROS@LOKO.BE
WWW.LOKO.BE/ALBATROS

Is jouw verzameling al compleet?

Inzameling en verkoop van tweedehands goederen met een enorm en steeds wisselend aanbod!

Ijzerenmolenstraat 10-12 • 3001 Heverlee
Diestsestraat 253 3000 • Leuven
016 26 09 21 • www.spit.be

de kringwinkel

← SPIT

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel - 016 22 44 38
Fax - 016 22 01 03
veto@veto.be

veto.be
twitter.com/veto_be
instagram.com/veto_be
facebook.com/vetoleuven
snapchat: veto_be

Jaargang 43, nummer 21
Dinsdag 2 mei 2017

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

HOOFDREDACTEUR
Simon 'Remco Sleiderink' Grymonprez

REDACTIESECRETARIS & V.U.
Brecht 'Pedro Horrillo' Castel

REDACTIE
Martijn 'Jacques Tardi' Stoop, Anneleen 'Burcht Kasteel' van Kuyck, Arne 'Katrien Dreesen' Sonck, Bavo 'De CEO van bic' Nys, Naomi 'Werner Thomas' Bonny, Simon 'De lezersbrieven van Veto' Thys, Eva 'Simon Thys' Sevrin, Gilles 'Aragorn' Michiels, Kalina 'Wednesday Addams' De Blauwe

SCHRIJVERS
Leo 'Nicolas' Boon, Nicolas 'Leo' Priem, Alexander 'random Prometheus auteur' Verbist, Jan 'Sean Penn' Costers, Tom 'Pene Vrint' Dinneweth, Daphne 'Mijn papa, als hij dan ook eens terugstuurt' De Roo, Philip 'Thomas Goletz (Bedenker Diddl), dan krijg je altijd welriekende post' Lammens, Katrien 'Arne Sonck' Dreesen, Basil 'Renata' Saen, Simon 'Nelis' Bellens, Hanne 'Garry Hagger' Van Espen, Steffie 'Tom Devriendt' Gheysen, Anneka 'Nora Sleiderink' Robeyns, Jef 'Anne De Paepe' Cauwenbergh, Nora 'Tom Dinneweth' Sleiderink

BEELD VOORPAGINA
Kalina De Blauwe

FOTOGRAFEN

Tom Dinneweth, Kalina De Blauwe,

TEKENAARS
Martijn Stoop, Nero 'Helena' Vanbiervliet, Quinn Vermeersch, Anke 'Daniel, mijn vader' Lips, Zourab 'Rik Torfs' Moussaev, Jef Cauwenberghs

KU LEUGEN
Thomas 'Klaas' Winters, Klaas 'Alberto Vermicelli. Alhoewel dat eerder een vermicellivriend is dan een pennevriend' Van den Broeck

EINDREDACTIE
Jan Costers, Simon Grymonprez, Katrien Dreesen, Eva Sevrin, Jasper 'Erik De Jong e Van Loy, Tom Dinneweth, Mika Tuyaerts

VORMGEVING
Simon Grymonprez, Brecht Castel

ADVERTENTIES
Alfaset cvba - alfaset@loko.be
016 22 44 38w

DRUKKERIJ
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)

OPLAGE
9.000 exemplaren

ISSN-NUMMER
0773-5162

ABONNEMENTEN
Wil jij elke week een Veto in de bus? Mail dan je naam en adres naar brecht@veto.be en schrijf 11 euro over op BE22 0011 4801 9147.

MEEDOEN?
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, video, cartoons, IT, layout..., *Wie wil jij als pennenvriend?* zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

KU LEUGEN

Ontdek Rik Torfs. Begin bij zijn In Memoriam.

'Deze job gaat niet ten koste van alles'

Geen exit die zoveel commotie veroorzaakte als die van Gentse rector Anne De Paepe. Moord, brand en samenzweringen aan de UGent? Tijd voor nuance.

Tekst & Beeld Jef Cauwenberghs

Met een glimlach even breed als haar kantoor ontvangt Anne De Paepe ons. Geen spatie van de mediastorm te merken bij de uittredende Gentse rector. Nochtans hing er de laatste weken een kleine onweersbui boven de UGent. Zo stelde De Paepe zich niet kandidaat voor een volgende termijn. Om persoonlijke redenen, al kwam nadien ook aan het licht dat de loge in het spel zat.

Als kers op de taart verzeilde de nieuwe verkiezing tussen de teams Rik Van de Walle/Mieke Van Herreweghe en Guido Van Huylenbroeck/Sarah De Saeger in een egelstelling

'Ik ervaar dat mensen een zekere verkiezingsmoetheid vertonen'

die nu de zesde ronde ingaat. De Paepe laat het niet aan haar hart komen en blijft er haar rustige zelve bij.

Even tussen alle turbulentie door: hoe gaat het met u?

Anne De Paepe: 'Met mij gaat het goed. Ik heb mij altijd geconcentreerd op de inhoud van mijn taken. Ik ben nog tot begin oktober rector en er ligt nog heel wat werk op de plank. Het zou niet goed zijn om op dit moment de dingen te laten slabakken. Onafhankelijk van de toekomst neem ik mijn verantwoordelijkheid tot de laatste dag.'

Maar u had zich de situatie ongetwijfeld anders voorgesteld?

'Ik had gehoopt dat het allemaal serener zou verlopen. Daar heb ik ook tot opgeroepen. Maar goed, verkiezingen zijn onvoorspelbaar. Niet alleen bij ons, je ziet ook dat op andere universiteiten het spel hard gespeeld wordt. Kijk bijvoorbeeld eens naar uw universiteit. Dat toont aan dat niets op voorhand in te schatten is. Het is ook onderdeel van de tijdsgeest. We leven in een complexe wereld.'

Eerst ging u om persoonlijke redenen niet verder, later kwam dat verhaal van druk uit de loge. Waarom bent u overstag gegaan?

'Dat is een combinatie geweest van een aantal overwegingen. De eerste en doorslaggevende overweging heeft alles te maken met het overlijden van mijn man vorige zomer. Hij steunde mij honderd procent in mijn functie als rector en stond altijd achter mij. Men mag wat menselijk begrip tonen als zo iemand wegvalt. De tweede reden is inderdaad dat ik niet terecht wilde komen in een milieu van polarisatie. Dat is niet mijn wereld en dat is niet hoe ik de universiteit wil beleven. Voor mij gaat deze job niet ten koste van alles.

'Niet alleen bij ons wordt het spel hard gespeeld, dat zie je ook op andere universiteiten'

Ik heb genoeg andere interesses. Had ik het ondanks alles toch willen doen, dan had ik mij kandidaat gesteld.'

Polarisatie

U wilde geen polarisatie. Ondertussen zijn we wel al vijf stemrondes ver...

'Ik voelde wel al aan dat het bitsig zou worden. Hopelijk kunnen we snel weer *back to business*.'

Hebt u er goede hoop op?

'Het valt te bekijken wat u verstaat onder goede hoop. Het is natuurlijk te hopen dat dit allemaal niet te lang meer moet duren. Ik ervaar dat de mensen een zekere verkiezingsmoetheid vertonen.'

De krantenkoppen waren hard. Komt de UGent hier zonder kleerscheuren uit?

'Dat denk ik wel. Het heeft getoond dat het er in de academische wereld even hard aan kan toegaan als in de politiek en ja, ego's en ambitie durven soms botsen. Maar verdeeld? Dat is een beeld dat door de media is opgehangen. Ik kan u verzekeren dat achter de schermen iedereen hier goed samenwerkt. Uiteraard heeft iedereen zijn voorkeur en ja, er zijn personen die bepaalde posities ambiëren. Maar dat verdeelt ons niet in twee kampen. De traditie van pluralisme zit in de genen van onze universiteit.'

Gemediatiseerde kiesstrijd

Niet enkel in Gent maar ook in Leuven waren het turbulente weken. In welke mate verschilt zo'n verkiezing nog van een politiek machtsspelletje?

'Ik denk dat de hele kiesstrijd in het verleden vaker binnenskamers in de universiteit bleef en dat het de laatste jaren meer en meer gemediatiseerd is. Als ik de historici mag geloven, dan ging het er vroeger ook soms heftig aan toe. Er waren ook vaak patstellingen waarbij een nieuwe kandidaat werd aangedragen. Dat is van alle tijden, alleen bleef het toen veel meer onder de radar.'

Ook uw collega en vriend Rik Torfs verlaat binnenkort het rectoraat. Hoe was uw relatie met hem?

'Wij hebben altijd een heel goede verstandhouding gehad. We hebben ook afgesproken om elkaar na het professionele parcours te blijven zien.'

Nochtans stond Torfs bij de VLIR (Vlaamse Interuniversitaire Raad) bekend als een dwarsligger. De KU Leuven speelde wel meer dan eens solo-slim.

'Dat heb ik persoonlijk nooit zo sterk ervaren. Ja, hij kon op zijn strepen staan, maar Rik was een persoon die voor veel open stond. Bovendien mag je niet vergeten dat de KU Leuven de grootste universiteit van Vlaanderen is en dat

die niet door één persoon gerund wordt. Gent en Leuven vertegenwoordigen de grootste studentenaantallen, dan is het ook logisch dat zij meer gewicht in de schaal kunnen leggen.'

Hebt u zich nooit gestoord aan de 'Leuvense arrogantie'?

'Persoonlijk niet. Er is de laatste jaren natuurlijk een ander evenwicht ontstaan tussen Gent en Leuven en ook de andere universiteiten hebben sterke punten. De KU Leuven moet erkennen dat het voor hen wat aanpassen is. Wij hebben hen daar wanneer nodig vriendelijk aan herinnerd en zij hebben daar geen probleem van gemaakt.'

Heeft u tips voor het rectorchap voor Luc Sels?

'Ik heb helaas nog niet het genoegen gehad hem te leren kennen, dat komt in de komende maanden hopelijk in orde. Tip? Blijf voldoende onthecht. Ga je door de

macht niet anders gedragen, maar blijf eerlijk met jezelf.'

En wat heeft het post-rectorschap voor u in petto?

'Terug naar mijn eerste professionele liefde: mijn wetenschappelijk onderzoek in de genetica. Ik wil daarin deel uitmaken van het groeiproces van jonge mensen. Dat is ook iets waar ik in mijn rectorchap altijd naar gestreefd heb.'

